Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26398
Copyright: Admont, Benediktinerstift

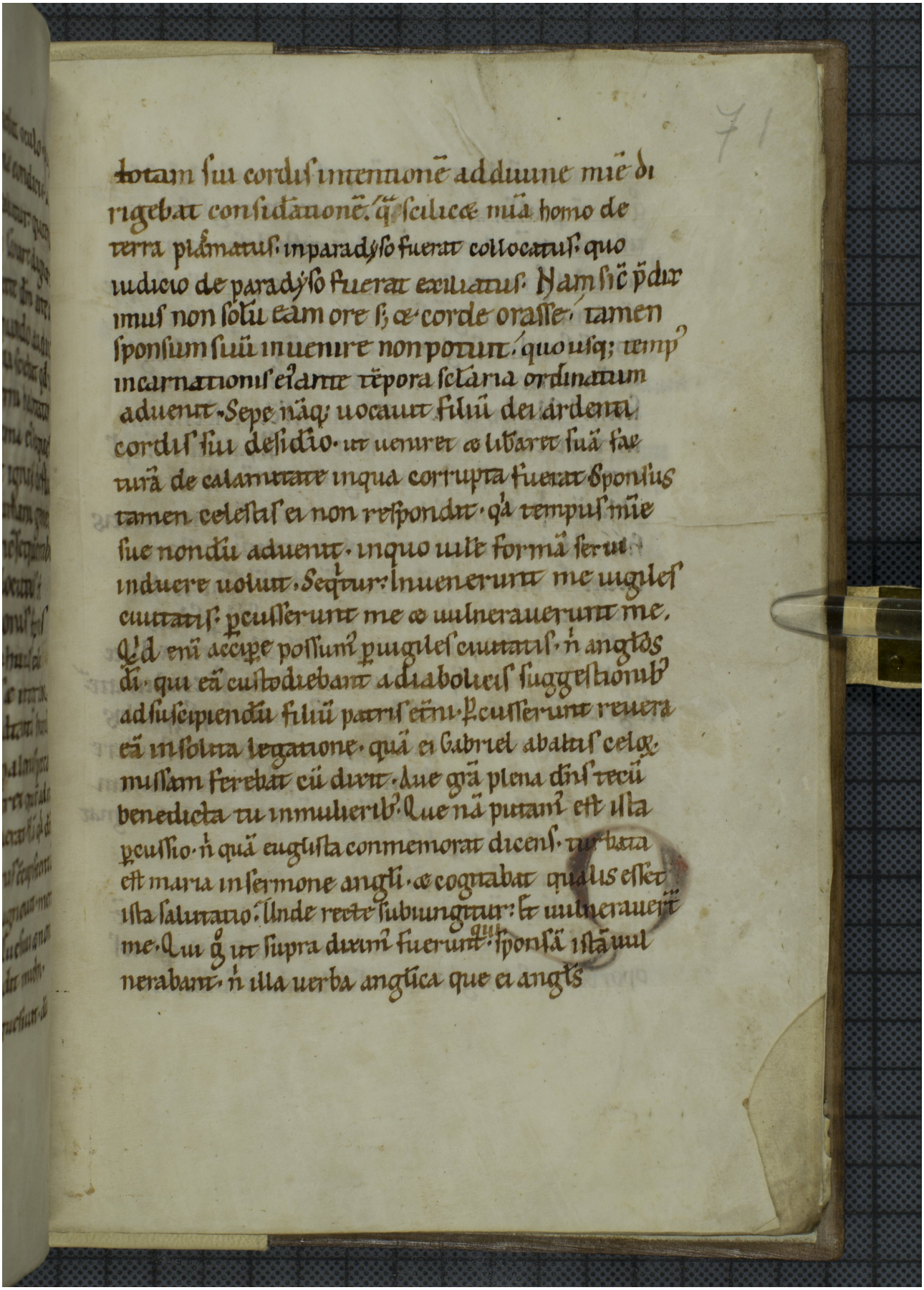

71

totam sui cordis intentionē adduune miē di
rigebat considerationē. q̄ scilicet mūa homo de
terra plāmatus. in paradyso fuerat collocatus. quo
iudicio de paradyso fuerat exiliatus. Nam sic p̄dic
imus non solū eam ore sed et corde orasse. tamen
sponsum suū inuenire non potuit. quousq; tem
incarnationis eiusdem tēpora sclāria ordinatum
aduenit. Sepe nāq; uocauit filiū dei ardenti
cordis sui desidio. ut uenire et liberet suā fae
turā de calamitate in qua corrupta fuerat sponsus
tamen celestis ei non respondit. q̄a tempus mīe
sue nondū aduenit. in quo ille formā serui
induere uoluit. Sequitur: Inuenerunt me uigiles
ciuitatis. percusserunt me et uulnerauerunt me.
Qd enī accipere possum̄ p uigiles ciuitatis. n̄ angelos
dī. qui eā custodiebant a diabolicis suggestionib̄
ad suscipiendū filiū patris eternū. p̄cusserunt reuera
eā insolita legatione. quā ei Gabriel abatis celes
missam ferebat cū dixit. Aue grā plena dns tecū
benedicta tu in mulieribus. Que nā putam̄ est ista
percussio. n̄ quā euglista commemorat dicens. turbata
est maria in sermone angli. et cogitabat qualis esset
ista salutatio. Unde recte subiungitur: et uulnerauerūt
me. Qui ḡ ut supra dixim̄ fuerunt qui sponsā istā uul
nerabant. n̄ illa uerba anglica que ei angls